

Богданкаво Писце

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Преса» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 24 ЈУЛА 1943

БРОЈ 87 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ОБРНУТИ РЕЗУЛТАТИ

ЧЕРЧИЛ: — Нисам знао да авионске бомбе изазивају мржњу.

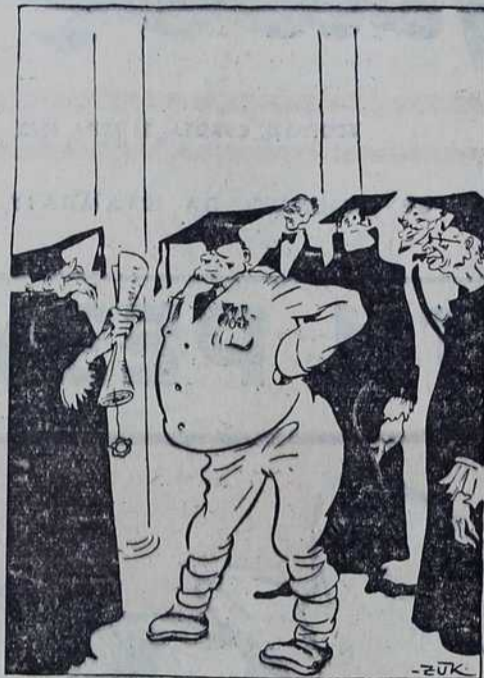

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

КАД ПОЦРНЕ ЉУДСКЕ ДУШЕ - ОНИ ТАДА ЦРКВЕ РУШЕ

ЕНГЛЕСКА ПОЧАСТ

Наставише стари посо Англосакси
Туку жене, децу, по већ свиклој пракси
Руше цркве, школе, болнице и куће
Ал' ускоро њима опет биће вруће
Десиће се оно, што се деси вазда
Да после злочина дође и одмазда
Јер ко ветар сеје и невинне бије
Тај ће жњети буру, боље да га није
И на град вечити, Рим на реци Тибру
Ваздушне убице просули су цибру
А реч беху дали да ће Рим да штеде
Ал' код Англосакса речи мале вреде
Обећања код њих нимало не важе
Што се јутром рече, увече се слаже
Рузвелт је обећао и то драге воље
Да ће да се штеде, школе, богомоље
А кад тамо они у првоме тиму
До земље срубисе дивну базилику
И још многе друге цркве или школе
Шта ће њима цркве када се сад моле
Црвеном идолу из крвавог Кремља
Од кога је руска пропиштала земља.

— Ви сте промовисани за почасног доктора философије, јер сте однели рекорд у рушењу уметничких дела.

На истоку борба траје као пуда
Свуда тенк до тенка и сто других чуда
Црвена армија у навалу крену
Хоће неки успех ма по коју цену
Залуд толке жртве, баш успеха нема
А кад се заморе, тад се «контра» спрема
И на Сицилији ова ортачина
Дошла је до краја од другогачина
Јер тамо их чека спремна осовина
Треба сачекати крај трећегачина
Мора да се види — то је згода ретка.
Те Англосаксонце, кад наиђе четка
И почне да риба и лево и десно
Онда ће да илису у Африку свесно
А после рекламе и толике вике
Све ће да се сврши можда на »пуј пике«
А ортаци сами већ јавно признају
Да им Италијани силан отпор дају
А немачка војска на највећој жеги
Бори се херојски, стоји на биљеги
Зато тамо може бити још велике бруке
И Рузвелт признаје да ће бити муке.

Преглед СТРАШНЕ Америке

НОВИ ВАВИЛОН

»Американ Меркур« назива Вашингтон »Мека изгубљених нација«. Упоређење са Мекком баш не одговара, јер је пророк Делано Рузвелт већ проглашен од свог савезника Сталина као лажни пророк. Пре би се рекло да је Вашингтон постао Вавилон, где се не говоре само страни језици, него су побркани и мозгови.

НЕПОТРЕБНО ПРИЗНАЊЕ

Њујоршки часопис »Чентјури Магазин« доноси речи јевреја Раваца: — Ми смо проузроковали, не само руску револуцију, него и све веће револуције у прошлости. Ово признање и хвалисање никог у Европи не изненађује, пошто то већ одавно зна цела Европа.

ВРХУНАЦ ОПРЕЗНОСТИ

»Ви треба да знате« викао је један млади потомак неке старе, уображене лондонске породице »да наше порекло води од Вилема Освајача, победника код Хестингса. »Сјајно. Напоследку ви ћете нам још доказати, примети један заједљиво, »да су се ваши претци налазили још у Нојевом ковчегу.«
»То не би могло бити, јер моја породица је, наравно, имала свој сопствени чамцац.«

Епиграм

Пацифик је запаљење
На морима свуда врење
На западу Палестина
На истоку вречи Кина
Рузвелт хоће да је лечи
Па јој шаље топле речи
Али слаб је то баш лек
Јер умире Чанк-Кај-Шек.

Треба их познавати

Техеран, јула. — Совјетски посланик пребацио је Енглезима и Американцима да лиферују Совјетима само стари искрпљен ратни материјал, са афричког ратишта.

Енглески посланик, и без питања своје владе, одговорио је: — Ала сте ви наивни људи! Зар мислите да ћемо вам дај позаймимо газе робу! Кад је то било! Будите срећни, што смо продали нашим штићеницима Пољској, Југославији, Грчкој, Француској и другим који су се ослонили на врбов клин, старе кронтије и гвозђурије из прошлог рата, иначе би морали да вас усрећимо још боље. Такав је принцип наше радње, а што ви то не знате, нисмо ми кризи.

ДОЛАРИ ВРТЕ И РУЗВЕЛТА

Њујорк, јула. — Велика победа америчког краља гуме за жвакање Врајглија над председником Рузвелтом, побудила је већу сензацију него освајање злата на Мартинику.

И ако је у почетку рата забрањена фабрикација гуме за жвакање, краљ гуме Врајгли пључнуо је на ту забрану и нокаутирао Рузвелта. Чак су и америчке трупе снабдевене гумом за жвакање, јер без пључкања не могу да се боре.

Ову дозволу за поновно пључкање наредио је мистер Врајгли на основу својих долара, који врте све у Америци па и самог Рузвелта.

САВЕЗНИЧКА ПОСЛА

Хоме (Сирија), јула. — Овде је дошло до уличних борби између Деголиста и Енглеза којом приликом је на обе стране било мртвих и рањених.

Прави савезници увек нађу занимање, да им није досадно.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Ситон Ватсон соли памет Србима

Лондон, јула. — После дуге паузе опет се јавно познати инструктор за удешавање политике у Југославији енглески специјалиста Ситон Ватсон. Још од времена прошлог рата он се јављао врло често као арбитар са разним рецептима.

Ситон Ватсон важи као велики познавалац српских прилика јер је један пут пропутовао експресом кроз Србију и кад је сишао с воза у Чачку разговарао је с једним чобанином на Златибору. Иначе на мапи зна да погоди где се налази Београд, што се сматра у енглеским политичким круговима као велики знак политичке рутине.

Ватсон је био велики љубитељ Југословенских диспозиционих фондова и волео је често да ку-

са из чанка само масније порције. Испод милиончета никад! Велики »пријатељ Југословена« увек је давао »мудре« савете свим политичарима у бившој Југославији и био је у свакој чорби мирођија. А савети су били тако »мудри« да је чудо како се Југославија није и раније распапа.

Његови најновији савети добро ће доћи можда Субашићу и Кошутићу, а Срби му добацују: — Далеко ти лепа кућа!

»СЛОБОДА« У ПРАКСИ

Мароко, јула. — Ових дана су амерички војници напали једну арапску свадбу, открили младу и хтели да је пољубе. Ово је за Арапе највећи злочин и зато је дошло до борбе у којој је погинуло не само по двадесетак људи са обе стране већ и невинна млада.

ИЗЈАЛОВЉЕНЕ НАДЕ

Њујорк, јула. — У меродавним политичким круговима Америке дошло се до сазнања да је новац којим се финансирају емигрантске владе, бачен новац и да би га требало уложити у неко корисније предузеће.

С тим у вези, »Американ меркџури« пише да су се изјаловиле све наде, које су полагане у емигрантске владе, јер су оне изгубиле сваки контакт са својим народом.

Сада остаје једино да се ове владе приме неког трговачког посла, како би оправдали расход новца, који примају од својих послодаваца, кад им већ није ишао од руке покушани посао да успоставе контакт са народом кога су напустили.

ЈАНУС СА ДВА ЛИЦА

Брбљанџа

Прошло је било већ неколико минута да се племенита душа старог деде преселила у вечност, а у кући осећао се мирис суза. Сви чланови унесрећене породице, скупљени у трпезарији, тешили су се мање или више искреним речима и такмичили су се редом, који ће боље да спреча хронику последњег покојниковог дана.

— Ноћас није никако спавао а јутрос је био потиштен. Јадни дедица! А пошто је ту у 10 био и лекар, стање му се још и погоршало.

— Па шта лулаш! Лекар је био ту у девет.

— А не, у девет је Перица баш пио-кафу.

— А значи дакле да је Перица избрљао чаршав.

— О, то не, драга, чаршав је још синоћ био испрљан.

— То ћеш, слатка, да извиниш. Синоћ сам га ја скинула са стола. Био је још сасвим чист.

— Вратимо се на ствар, сада... дакле, а да, стигао је лекар, било му је тада јако рђаво те је доктор препоручио да му набавим кисеоника. Одмах смо од апотекара купили боцу и, стварно, видело се одмах да му је боље. Деда је стално тражио још и потпуно се променио. Могло је бити четири поподне како смо га чули где пева: »На крају села чађава меана«. Појурисмо до његовог кревета и нађосмо га где се смејао као лудак. Чак је рекао да је видео ружичастог мачора да себи пегла пиџаму. Оставили смо нека бунца, а после поче опет да пева, и то некакво мало безобразну песму. Запретили смо му да та песма не одговара једном осамдесетогодишњаку, али он је рекао да га се то ништа не тиче. Пребацили смо му да овакво његово понашање не приличи једном озбиљном самртнику, али он не хте ни да чује те све певајући и церекајући испусти своју душу за увек.

Разговор би прекинут од апотекара.

— Како је болеснику?

— Он беше. Рече жена, бришући једну сузу.

— А кисеоник?

— И он беше. То јест, потрошен.

— Ух, гром и пакао! Боце кисеоника добављао сам из истог места одакле сам набављао и вино. Да не бих плаћао трошарину, ја сам вино скривао у боце за кисеоник. Данас, за ручком попио сам пола литра кисеоника место уобичајеног вина. Тако сам приметио своју забуну.

— Ох, каква несрећа! А деда је био трезвењак, закука жена и обриси а другу сузу.

ваш равајло

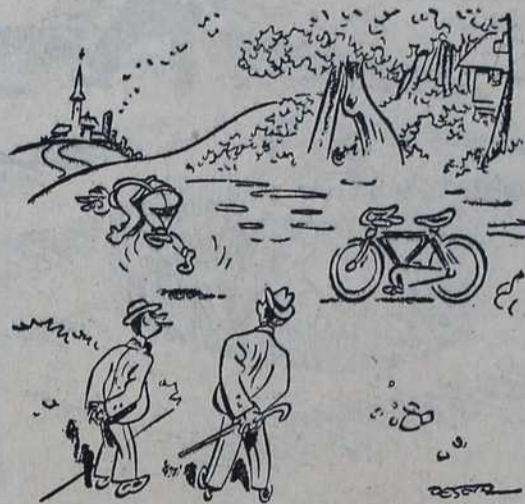

РАВАЈЛО на раду

награјисао сам вала Ка ники мој и то све Зато што ме тера онај Куси да се петљам у Госпоцку работу. понијо ја три канте млека за Београд а оно Ваљда ова врућина или Сам много сипијо воду тек се направила сурутка и ја то дам нади Бакалки да ради шта зна а она ми вели ајдемо бре Равајло на Плажу виш какава је врућина да Не идем пешке него ме мећи на чеже а ти да мало париш очи и ја Пристадо. Она се за час сфлиндари и бућну у воду а мен ме уфати нека мука Па узо једне гаћице и бућнук и ја и Таман поче да вищем Охо-хо и да се голичем и прскам с једну буцмасту у црвену аљину кад Дођоше џандари и један цифил и почну да нас физитирају. дајдер ти мен твоју лемигитацију каже ми Тај цифилиста а ја се поче бркам по оне Гаћице па му кажем да је лимигитација остала у гуњ, тако нас покупише све што немамо лемигитацију да смо фалични и један ми Џандар каже да мора да се ради а не да у Четвртак да се краду Богу Дане и тако ме сподбише Па у кварт а ја Џакам сас њега и кажем да сам Сељак а он се смеје и каже Ако бато сад ћете Видимо како радиш сашов и дал си збиљски земљорадник и Тако ти ја Одок у макиш а нада Бакалка оста да се купа и Да се смеје што ме Уфатише ко шинтери куче а чим смо дошли на њиву они веднуше да сам ја факман и Поставише ме за мадзорника па ја викну оним ладолежима из београда да пљуну у руке а оне ме у себи пцују али ми не могу ништа. У том и ћата посла моју лемигитацију па ме пустише а ладолежи остадоше да преврћу земљу и Дуздишу Јербо за њих нема мулећине па ако је за вајду доста је било право је Да и Очи осете како је то лепо кад упече звезда а они на сунцу смотику у руке ал Јопет сам се решио да Више не идем на купање јербо ми сељаци се не купамо по двајес и више Година Па шта нам вали

Наши људи и

— Он је одличан тркач. Само бицикл је пешачки.

— Видиш ли ону удовицу. Хвала Богу што се у своје време не ожених њоме.

— Што!!

— Па данас бих ја био мртав!

— Јеси ли прочитала, женице да на Истоку има још крајева где мушкарци продају своје жене!

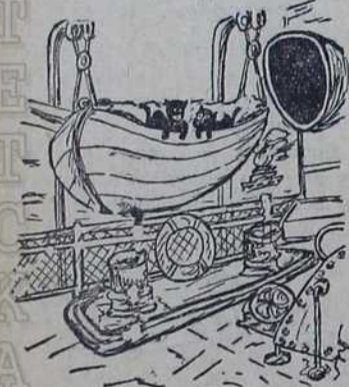
— Ужасно! Зар не, да ти то не би могао учинити!

— Никада! Ја бих те поклонил!

— Какви су извори ваших прихода?

— Усахнули.

— Јеси ли уверен да овај брод иде за Канаринска острва!

— Где си био тако дуго!

— Одвео сам пријатеље кући.

— А тада!

— Па онда није нико био да мене доведе.

— За секунду извадите зуб и зато тражите двеста динара!

— Да сам знао да вам је то скупо ја бих вам вадио зуб пола сата.

— Драги професоре кукање не помаже ништа, треба да заборавите.

— Да то сам већ неколико пута хтео да учиним, па увек заборавам.

На суду

— Да ли сте досад већ били осуђивани?

— До пре десет година кад сам се купао на забрањеном месту.

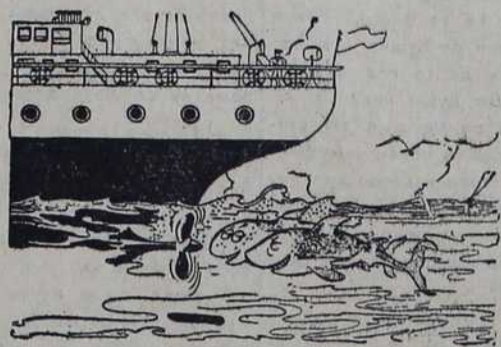
— А од тада?

— Отада се нисам више купао.

Лекар: — Ја не знам ви све мање видите, па где су вам очи!

НАШИ КРАЈЕВИ

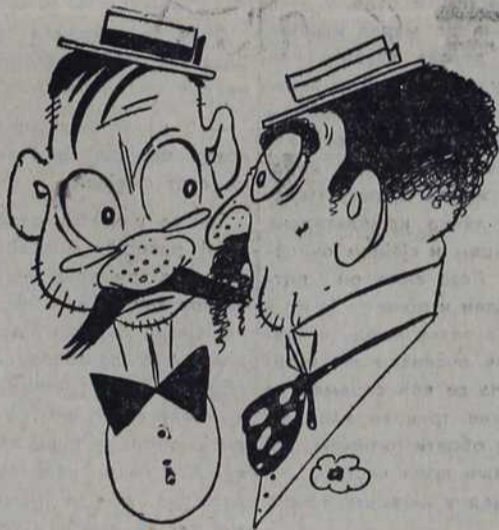

— Зар није пријатно по овој врућини!

АСОЦИЈАЦИЈА

— Изгледа да никада нећу добити своје паре од пријатеља Пере.

— Идеја је сјајна код ње ћемо се обојица обогатити.

— Да, само треба наћи онога, који ће осиромашити.

— Како ти се свиђа Нада!

— Тја, држи се као кајсије на београдској пијаци.

— !!!

— Да, стално је на истој цени.

ПИСМО малог Јовице

тата је отисо у Бол али ја нисам уладио Оно сто сам се договолио јелбо ја Иванка насла Неког двлада и Отисла код њега а ја сам осто суво длво у планини али Ако сам сам клив који ме је ђаво телао да јој Дам пале унаплед јелбо су Зенске такве кад Узме пале њу висе не интелесује и она Онда иде на длуго место ди је већа колист. кад тата дође он це дамеубије јелбо сам дао бласно и маст иванки и Она све однела и сад у куци немам ниста јелбо сам плодо и татин ибелциг и зимски капут и сад висе немам ста да Плодам.

Јутлос сам исо на плазу и сав сам Плопо далеко блате и влущина а после сваки иде са своју зенску а ми сто смо досли сами Ники нас не гледа ко влана скељецију. тако сам видио и моју маму с једног сто носи наоцале ал сам се саклио да ме не види па утекнем у један сиплаг, а Тамо јопет тетка Мица с једног кавалела и ја клиснем у воду и кад сам трлцао клоз песак нагазим на ујна стевку која се сунца са миту сустела сто плави сандале од плуте па га сад све зенске мазе и фаћају протекцију јелбо он неце сваком да лади. Ста да лади свет удесио зивот па узива и свако гледа да се пловеде а какав је то пловод када нема зенске а и код њи је сад оскудација јелбо нема доста мускалци па зато нема билање него сто падне. ето тетка цајка иде соног пелу сто змилка ола да му не узмеш из луке али боље иста него ниста. а он Јопет има доста пале А то је највазније јелбо блез пале ниста не може да буде. сад су ове влущине па не могу да повећам таке новости и само се љутим што све клију од мене казу кад Поластес ти цес све да знас а сад је лано вас јовица

Ђрбљанџа

— Нешто сам ти данас страшно нервозан. Мој се другар налази на путу и има већ читав месец дана да ми никако не пише.

— Да није умро?

— Немогуће. Савршен је то човек. Увек ме је обавештавао тачно о свему што чини. Да је умро обавестио би ме о томе.

— Тачно. Извини што прелазим на други предмет разговора.

— Разумеш ли се ти у статистику?

— О, како да не!

— Реци ми, онда, има ли више у браку жена или мушкараца?

— Е, на то ти питање не могу сад одмах одговорити.

— Онда још нешто да те питам.

— Немој, немој, твоја ме питања збуњују, фантазија.

— А мене фрапира савршена љубазност твоје жене.

— Шта ти је учинила?

— Замисли, одох јутрос да је посетим.

— Па? Лепо те је примила?

— И те како! Била је још у кревету. Чим ме је спазила дигла се из кревета, и то нарочито због мене.

— Е, мој брајко, није то ништа. Не можеш ти да замислиш како је тек твоја жена предусрательва!

— Према теби?

— О, да. Замисли, одох јутрос да је посетим...

— Примила те је врло љубазно?

— И те како! Била се већ дигла. Чим ме је видела вратила се поново у кревет нарочито због мене.

✱

Брак је обична проза

Познати мађарски драмски писац Ференц Молнар имао је у своме животу великих разочарења, и у браку се два пута морао да разводи. Зато није никакво чудо што је постао циник у опхођењу са женама. Кад се по трећи пут реши да стане пред олтар, Молнар није чинио никакве нарочите припреме и, пред сам полазак у цркву, појавио се у сасвим обичном уличном оделу.

— Његова невеста, трећа жена, сва згранута упита:

— Шта, зар ти нећеш обући свечани фрак за венчање, кошуљу с тврдим грудима, цилиндер.

— Зашто то? упита са мирном иронијом Молнар. — Свечано одело се облачи за радосне догађаје, за велике тренутке у животу, за премијере... А овај мој брак је већ друга реприза...

— Зашто толико мрзиш Перу?

— Зато што је био вереник моје садашње жене!

— Па зар је то разлог!

— Мрзим га зато, што је паметнији од мене!

— Зашто данас звоне звона!

— Па ваљда, што црквењак Мипоје вуче конопце.

— Моју сестру сликао је неки чувени сликар!

— А моја сестра сама молује!

— Ноћас сам спавао на билијарском столу пошто сви кревети били заузети. Колико имам да платим!

— 20 динара на сат.

Мали Перица и папуче

— Што се ти, Перице, артиш око тих папуча?

— Тражим тату.

— Како тражиш тату! Тата је у канцеларији.

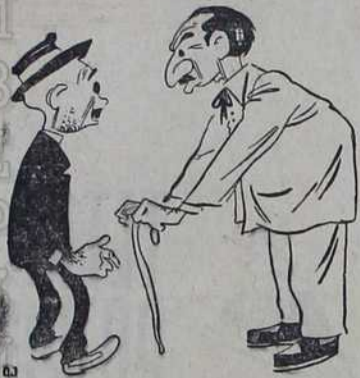
— Није, није. Чуо сам кад је теткица рекла да је тата под папучом.

Много је аматера из вароши овуда прошло

ШАРЕНА СТРАНА

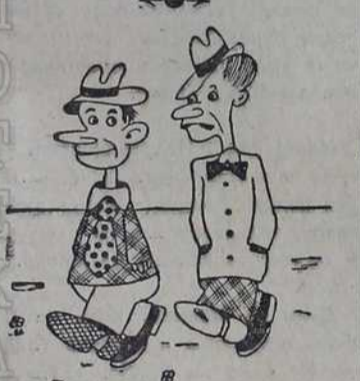
Професорска посла

— Сада ми је неки џепарош украо у трамајау новчаник.
— Па зар ниси осетио нечију руку у џепу!
— Јесам, али сам мислио да је моја.

— Збогом, невернице, збогом за увек! Моја нога неће више прекорачити овај праг!
— Добро. Записаћу то да не заборавам. Како рекосте да се зовете!

— Чврсто верујем у метаморфозу и убеђен сам да ће после смрти моја душа прећи у неку животињу.
— Зар је потребно да умреш па да се то деси!

Она: — Шта мислиш о оној девојци!
Он: — Врло zgodна.
Она: — Истог сам мишљења...
Отпустила сам је одмах.

Незна историју

Сцена се дешава у рају. Три душе, бивши страствени играчи брица, задржавши и даље своју болест скупише се да одиграју једну партију. Али треба им и четврти играч. Договорили се да један од њих пође по рају да тражи четвртог. Тражио, тражио, најзад набаса на неког неког старијег господина, дуге беле браде.
— Добро вече, рече први претстављајући се, ја сам Живко Живић.
— Мило ми је, одговори му старац, ја сам Карло Пети.
— Ох, шта, узвикну Живић очајан, баш немам среће. Ја тражим четвртог.

ЛЕПА ТРАДИЦИЈА

— По традицији смо момци. Од оца на сина.

На размишљање

Дозволите ми да не будем вашег мишљења, одговорио му је један од критичара. Ја, напротив, мислим да ово дело нагони на размишљање.

— Да! На размишљање о — ништавилу!.. — одговорио је Сарсе...

— Молим вас, драги суседе, позајмите ми за вечерас вашу гитару.

— Хоћете да свирате?
— Не, хоћу да спавам.

Њега не боле

— Да... да... врло добро... поздравите много вашу госпођу... хвала лепо!..

Бодљикава козерија

Конкуренција је увек нежељена па ма о чему се радило. Било да је по среди љубав, сујета или трговина, увек се због конкуренције чуда дешавају. Догоди се и убиство, тужба, свађа јер конкуренција није паметна. Узмите, рецимо мене. Тридесет година ја радим тај посао, то ми је хлеб што кажу а сада хумористи на све стране и то све тазе роба па се троше као алва а ја сушим зубе и уздишем. Боле ме, много ме боле ал шта да радим. Била родна година па на овој нашој њиви родили хумористи и шаљивције као печурке. Пријатно није али ја сам питом човек па је зато моја девиза: Живи и дај другоме да живи. То сам научио од једнога великог добротвора који је у своје време подигао себи милионско имање и

велику фабрику а радницима је дао могућности да раде и живе — ако им стигне надница. Зато се ја и не љутим на конкуренцију. А има хлеба за све. Ми смо неки смешљив народ па само волемо комендију и лакрдију. Свуда смејурија. Када би неко хтео да пише драме и трагедије, то нико не би хтео да гледа а друго морао би да иде у митологију и тамо тражи јунаке за своју драму јер данас има материјала само за комедију и смејурију. Зар нису смешни ови разни спекуланти и трговци који се бусају у прса а причају о своме добром срцу а овамо све раде да би своме ближњем извукли последњи грош. Или зар нису комични сељаци који верују да је сад моменат да се наплате од варошанина за сва понижења и ек-

сплоатације којој су годинама били изложени? Или они који сматрају да је сад zgodно време да се покажу и истакну не водећи при томе рачуна о штети коју другима причињавају.

Када то све видимо онда не треба да чуди што тако цвета комедија и шала. Сваки од нас воле да се смеје другоме да се не би смејао себи, то јест да му се не би други смејали. Као што видите и ту је велика конкуренција пошто сви радимо исти посао: терамо ветар капом. Зато браћо гледајте комедију и лакрдију, голицајте се и смејте а сви ви правите и даље један другом конкуренцију, па било то у трговини, родољубљу или лагању. Главна је да се ради, макар и на штету.

— Јуче се на спиритистичкој сеанси јавио Бетовен.
— И шта је казао!
— Молио је моју жену да више не свира његове сонате.

Хрчак на делу

У Норвешкој је строго забрањено, као и у другим земљама, нагомиланање намирница, али наравно, да се нађу увек људи, који употребљују све могуће трикове, да избегну прописе. У један препун аутобус у околини Осла уђе једна старија дама, која је имала необичне бујне груди. Наравно, да то све није било природно, јер је дама сакрила у прсима џакче са белим брашном. Како је била велика гужва дама се закаче у пролазу за неку иглу и поцепала хаљину на прсима. Истог момента дуну облак брашна из бујних груди и обели, као снегом, женину црну хаљину. За часак настаде тишина, а тада се зачу неки дубок глас:
— Пази, молим те, овој дами цури млеко — у прашку!

— Овај Мерић, сасвим је смушен. Морам да се уздржавам, када га слушам. Како може један човек тако упорно да се смеје својим личним вицецима!
— Та он се не смеје њима, него се смеје твојој глупости, што га стално слушаш.

— Имате ли и ви бриге око набавке хране за живину?
— Не, ја дајем недељно новац петлу и он се сам брине.

Страшна књига

— Страшно! Од ове књиге диже се човеку коса на глави.
— Ја не видим да ти се диже коса!

Уметник

— Чико, реци ми, јеси ли ти доиста био једном писац!
— Ј!
— Тата ми каже да си ти раније често правило лепе ствари.

Баш зато

Свештеник: — Честитам вам пријатељу, данас је најсрећнији дан у вашем животу...

Вереник: — Извините попо, ја се сутра венчавам.

Свештеник: — Знам, младићу знам...

СВАЂА У ТРАМВАЈУ

— Доста је већ једном, јер иначе зло ће бити. Познајем ја себе!

— Ух, ала имате гадна познанства.

КО СИМУЛИРА

— Господине директоре, могу ли добити отсуство за данас после подне? Моја мајка је болесна.

— Чудновато да је ваша мати увек болесна на дан аутомобилских утакмица.

— Имате право, господине директоре, почињем да мислим да старица симулира...

ТРЕСНУЛА

— Једна дама жели да говори с вама, милостива госпођо.

— Јели то нека отмена дама?

— Не, тако отприлике као што сте ви.

— Да ли вам је неугодно кад опазите да вам на улици иде у сусрет какав поверилац!
— Није! Одмах пређем на другу страну.
— Али онда вас може прегазити ауто, ако непрестано идете цик-цак.

— Замислите, синоћ сам, кад сам се вратио кући нашао свога трогодишњег синчића како цела моје рукописе!
— Сто му громова, зар тај балавац већ уме да чита!

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

ЖИВНОСТИ

Богљикаве истине

Веселост је небо, под којим успева свака биљка.

Време је новац — али све више има људи који немају ни једно ни друго.

Многи љубавници су само освета мужева које жене varaју. И зато мужеви треба да им буду захвални.

Таштини мушкараца годе највише две ствари: крепост оспствене и слабост код других жена

Да је Бог при стварању света сазидао комисије и конференције — свет ни до данас не би био готов.

Многим људима су њихове венчане жене терет — док им туђе дају крила.

Женин поглед је стрела која ретко кад промаши циљ.

Са женама је тешко — али и без њих није лако!

Главни утисак који многи понесу из позоришта добијен је, обично, између чинова.

Љутити се, значи лудост или безобразлук других на себи самом кажњавати.

Кокетне жене личе на метал: уколико су старије утолико су излизаније.

Човек не воли да се о његовој жени рђаво говори, али му се не свиђа ни да је много хвале. У оба случаја ствар је врло сумњива.

„Млетачки трговац“ У САД.

— Још сутра ћеш отићи код Претседника, да одмах ухапси Шекспира, ради антисемитизма.

ТЕТКА РОЈКА Оговара

Илинки: Цабе ти је прошла сезона јер када се он није изјаснио на шплицу »Аде Циганлије« где сте били сасвим сами, како можеш очекивати да ће проговорити у вароши.

Матуранткињи — Ужице: Нећу више да ти одговарам јер после навале писма из Ужица у коме сви веле да су тамо ђаци добри, послушни и мирни па нико и не мисли да води љубав.

Лаци: Крем се још може добити по салонима за улепшавање, наравно по пријатељској цени. Има га и у неким апотекама али то је роба само за пријатеље.

Босиљки: Собна гимнастика се ради овако: Устане се у пет сати, и онако неумивена трчи на пијаци и ту се стоји до 8 сати, а онда се џупри поред штедњака до подне, затим се перу судови после ручка. Ова врста гимнастике је врло здрава и практична и она замењује плажу.

Малој Ради: Поправни испит је врло лака ствар када се неком не учи школа. Распрода књиге антиквару, иде сваки дан на плажу а у августу се испише из школе.

Дуди — Пожега: Када не би било оговарања и клевете онда не би било ни борбе. Зато се бори...

Обрадовао је

— Одавно те већ чекају ове чарапе за штоповање — бар ти неће бити досадно, када буд ем на путу.

НАША ПОШТА

ПОЛТРОНУ: То је и најлакше и најтеже. За тебе најлакше а за друге најтеже.

ВРЕДНОМЕ: Боље је бити вредан за зараду него за посао.

ЧАРШИЈИ: Коњунтура је ствар среће зато треба седети на три, четири столице.

ПОЛЕТАРЦУ: Твоје шале су добре, писмене и згодне за читање. Чак су и оригиналне али нису — шале.

СТРАТЕГУ: Вероватно си заборавао шта раде пророци после Христа. А ти баш немаш среће са пророчанствима.

„ФИНЦИГЕРУ“: Теби није лако да у педесетој години мислиш на рад али брате одмарао си се од рођења па је право да се малр разирдаш.

БЛИЗАНЦИ

— Ју, што су лепа деца!

— Сигурно су близанци!

— Јесу.

— А чија су!

— Комшијина.

